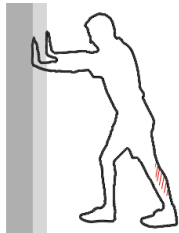

L'ARQUITECTURA DE LA EMPATIA : L'ARQUITECTURA DE LES PERSONES

La visió que he tingut de l'arquitectura ha anat variant conforme ha anat creixent i aprenent durant la meua trajectòria acadèmica i professional. L'arquitectura l'entenc com una eina destinada a la millora de la vida de les persones. Al llarg d'aquest escrit anireu descobrint els motius pels que em vaig decantar per dedicar-me a l'arquitectura. Coneixereu el meu primer any d'estudis a la universitat. S'inclou la meua participació al workshop de Milazzo on vaig descobrir la meua vocació com a professional i, poc després la meua primera feina relacionada amb els estudis d'arquitectura.

DEL PATIR L'ARQUITECTURA...

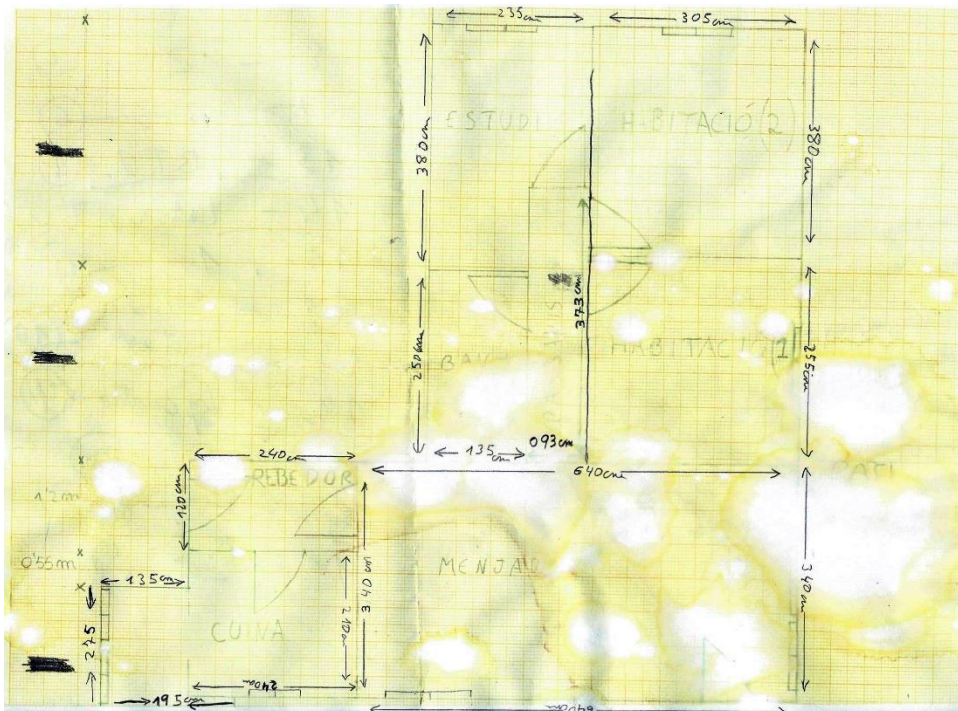
La meua particular manera de veure l'arquitectura és la que és per un factor decisiu que ha orientat les meves aspiracions. Als 12 anys ens van diagnosticar al meu germà i a mi una malaltia crònica anomenada Distrofia Muscular de Becker. Van arribar a trobar la nostra afecció donat que arribava al límit rere grans esforços com les sessions d'educació física o pujar escales, arribant a tenir espasmes musculars a les cames. Des de llavors vaig començar a observar amb esperit crític tots aquells indrets als quals se'm negava l'accés per mitjà de l'arquitectura.

...A LA RECERCA D'UNA RESPOSTA

Enlloc de tancar-me i queixar-me sense aportar res, vaig començar a sentir-me interessat pel món de l'arquitectura. La decisió no la vaig prendre només perquè em semblés una disciplina interessant, sinó pel que podria aportar jo a l'arquitectura.

El meu primer plànol i maqueta va ser el de casa meua, sent la primera experiència de realitzar uns amidaments i l'ús de paper mil·limetrat per a la elaboració de plànols.

"VIURE UN ENTORN CÒMPLICE"

Mentre elaborava el Treball de Recerca (TR) vaig entrar en contacte amb el món de l'Accessibilitat, descobrint que les bases estaven bastant assentades a la normativa. Fascinat pel treball de l'arquitecte Enrique Rovira-Beleta Cuyàs amb el *Llibre Blanc de l'Accessibilitat*. Tot i així estava a les meves mans reivindicar els meus drets si tenia intenció de viure en un entorn còmplice de les meves necessitats. Al meu TR vaig exposar criteris de disseny universal basats en les meves necessitats, aprofitant la reforma del meu nou habitatge al barri de Gràcia i diversos carrers per a proposava solucions de millora.

DE PROMETRE A COMPLIR HI HA MOLT A DIR

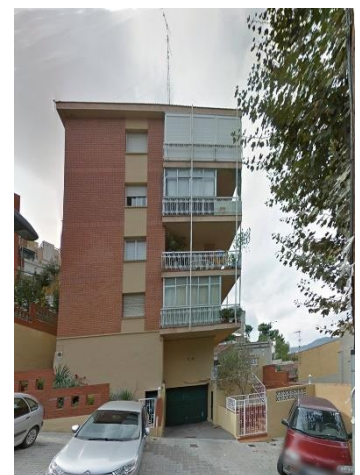
Tot i sentir-me emparat per la normativa, no requereix el seu compliment en edificis antics. És irònic que et diguin que l'Observatori Fabra no poden implementar mesures d'accessibilitat pel seu valor patrimonial quan tens una entrada accessible al Colisseu de Roma. Això son exemples de llocs on algun dia espero conèixer de primera mà, i precisament pel seu caràcter patrimonial crec encertat que estiguin oberts a tots/es independentment de la teua condició.

Al meu propi habitatge al Barri d'Horta ens van arribar a dir que "el barri d'Horta no és per a persones com vosaltres i que el millor era que marxéssim a un altre lloc". Quan, pensant fredament, era tan senzill com instal·lar una plataforma elevadora a les escales exteriors i un ascensor que donés als vestíbul.

"el barri d'Horta no és per a persones com vosaltres"

Des del meu punt de vista, la negació ve determinada per un punt de vista de que els problemes són de cadascú i la idea absurda de que una millora d'accessibilitat només pot servir a persones amb mobilitat reduïda (PMR).

Una de les meves intencions es poder demostrar que garantir la mobilitat de PMR és un bé per a tota la comunitat. També cal afegir, que l'estat subvenciona part de les obres de reforma per a instal·lar ascensors i ajudes, i tot i perdre uns metres quadrats d'una plaça d'aparcament o del safareig les avantatges són clares per a tots/es.

COMENÇAR A ESTUDIAR A LA ESCOLA DEL VALLÈS

El primer any de carrera va ser un dels més intensos. Sent una persona amb poca habilitat en el dibuix i amb la obsessió de ficar amb calçador rampes als projectes (inspirat per la ville Savoye) vaig haver de repetir la primera assignatura de projectes: Bases per al Projecte I. Tornar-la a fer em va proveir d'una millora substancial de les meves tècniques de dibuix i projectuals. Em va obrir la ment de cara a projectar. Combinar accessos d'escaleres, rampes i ascensors per a arribar a un bon projecte semblava ser la clau.

"em va obrir la ment de cara a projectar"

També vaig aprendre a l'ús de referències i a projectar a partir d'un estudi previ de les preexistències i d'obres d'altres arquitectes similars.

REAFIRMACIÓ D'ESTUDIAR D'ARQUITECTURA

Acabant el primer quadrimestre vaig entrar en contacte amb el Programa d'Atenció als Discapacitats de la UPC. El suport que vaig rebre em va ajudar molt en el moment que encara estàs pensant si has escollit bé els teus estudis. Conèixer la Marta Bordas i al Miquel Usandizaga va marcar un punt d'inflexió a la meua trajectòria acadèmica. Descobrir que feien un workshop basat en l'accessibilitat a la illa de *La Réunion* resultava molt esperançador, tot i que a aquell nivell dels estudis encara em mancaven aptituds en el dibuix i estratègies projectuals.

ACCESSIBILITAT: L'ARQUITECTURA DE TOTS/ES

A la meitat dels estudis d'arquitectura vaig ser convidat a assistir al workshop internacional *Landscape Accessibility*, al Municipi sicilià de Milazzo. Després de quatre anys a l'Escola del Vallès sentia la necessitat d'aprendre amb algun tipus de metodologia diferent i el workshop em va oferir la oportunitat de treballar en un projecte en el que el més important és l'accessibilitat.

Allà vaig descobrir una manera de fer projectes diferent al que s'imparteix a l'ETSAV. Vivies durant 15 dies al propi àmbit del projecte, descobríem poc a poc els punts forts de la proposta a mesura que ens endinsàvem a l'àmbit. Sent un equip pluricultural cadascú aportava un punt de vista diferent dels altres, el que ens va aportar a una proposta molt completa, lliure de prejudicis i garantint que tothom ho pogués gaudir.

"descobríem poc a poc els punts forts de la proposta a mesura que ens endinsàvem dins l'àmbit"

Durant les correccions cada professor s'unia al grup i aportava els seus punts de vista amb la intenció d'aportar la seva llum sobre el projecte. Al tenir professors tan diversos, cada correcció afegia un matis únic que millorava amb l'aportació del següent professor.

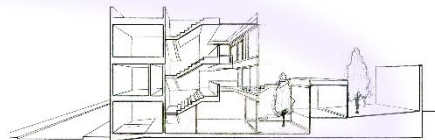
CALENDARI DE PROJECTES INCOMPATIBLE AMB ALTRES ACTIVITATS?

Un cop acabat el workshop, la eufòria va pal·liar una mica al rebre les qualificacions de l'assignatura de Projectes VI. Durant el quadrimestre em van recomanar que no assistís al workshop, donat que la entrega era un dia després de tornar de Sicília i que la entrega de projectes no es ajornable i que lliurés el treball abans. Això denota una incompatibilitat de la carrera amb altres activitats que alterin el calendari acadèmic de l'assignatura troncal de projectes, donat que a les altres assignatures sí que em van permetre ajornar exàmens.

2010

2011

2014

2013 2012

2015 2016

2017

"la entrega de projectes VI no és ajornable"

Al apropar-se la data d'entrega vaig veure que no arribava a acabar el projecte i em van permetre entregar 15 dies més tard. Al proposar notes vaig obtenir un 4'5. Al dur a terme les revisions em van assegurar que havia assolit els coneixements de l'assignatura, però que el projecte no mereixia ser aprovat per la manera en que s'havia representat. Finalment vaig poder compensar l'assignatura gràcies a les altres. Amb aquesta experiència he après que es poden assolir els objectius proposats encara que et trobis amb traves.

EXPERIÈNCIA LABORAL A OBRES I PROJECTES CATALUNYA, SL

Durant la pràctica de realitzar visites d'obra de l'assignatura Tecnologia II vaig entrar en contacte amb l'empresa de construcció Obres i Projectes Catalunya, SL (OPROCAT). El motiu pel que em van proposar de fer pràctiques podria ser quan van veure el meu nivell de compromís envers la feina. El dia que ens vam comprometre a fer la visita d'obra vam acabar Projectes VI a les 14:30 i vaig anar directament sense dinar a la obra, mentre que la resta del grup va fer tard. Durant la visita d'obra l'enginyer en cap David Palacios ja es va fer una primera idea de la meua manera de treballar.

"van veure el meu nivell de compromís envers la feina"

Després d'alguns mesos em van oferir fer un contracte a través del servei de Pràctiques externes de la UPC. Treballant amb OPROCAT, m'he endinsat dins de la obra pública, licitacions, concursos i he après a utilitzar els programes d'edició de pressupostos TCQ i Presto. Últimament estic aprenent eines BIM, que de cara al futur crec que seran molt útils.

A l'empresa he desenvolupat feines sobretot al departament d'estudis, m'ha permès millorar la visió crítica que tinc dels espais, ja que al començar a estudiar la viabilitat d'una obra cal apuntar-se i fotografiar tots els elements que trobem al carrer per tal d'evitar imprevistos després. L'ús de programes per a projectar la planificació d'una obra és clau per a complir amb els terminis.

A l'empresa m'he sentit valorat per tot el que sóc capaç de fer, independentment de les meves vulnerabilitats i limitacions, he pogut desenvolupar satisfactoriament el que m'han demanat. Cada cop sento que vaig cometent menys errors a mesura que vaig entenant quina es la feina que realitzo.

